

رئییسی خطاب به مدیران دستگاه‌های اطلاعاتی:

مراقبت کنید مسئولان از ارزش‌های اسلامی فاصله نگیرند

گروه سیاست: سیدابراهیم رئیسی در «نخستین همایش اطلاعاتی سه‌جانبه سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، فرماندهی نیروی انتظامی و وزارت اطلاعات» با تیریک ایام دهه فجر و قدردانی از اقدامات گسترده نیروهای حافظ امنیت کشور...

صفحه ۳

سه‌شنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۰ | ۶ رجب ۱۴۴۳ | ۸ فوریه ۲۰۲۲

تیتراها

اخلال در بازار یا حذف دست‌های اضافی؟

صفحه ۵

وکیل پرونده رومینا اشرفی در گفت‌وگو با «شرق»:

قوانین ایران در مقابل زن‌کشی بازدارنده نیست

صفحه ۹

مهدی طارمی در موقعیت خطرناک

صفحه ۱۱

گشایش نخستین کرسی یونسکو در زمینه علوم زمین در کشور

صفحه آخر

امکان داشتن پارلمان برای ایرانیان خارج وجود ندارد

گفت‌وگو با علی‌امغر شعر دوست

صفحه ۲

عوام، ساده و سطحی‌پسندند

گفت‌وگو با حمید متنبسم

صفحه ۷

حرف اول

سه مقاله در یک جنایت

تصویر جنایت و توقیف رگنا^(۱)

کامبیز نوروزی - حقوق‌دان

۱- وقتی مرد جوان دختر جوان مظلوم را به فجیع‌ترین شکل ممکن به قتل می‌رساند، محصول جنایت هولناک خود را در دست گرفته و شاعرگویمان

و خندان در خیابانی در اهواز می‌گردد و محصول جنایتش را نمایش می‌دهد، نام این کار را می‌گذارم «جنایت‌گردانی». رگنا فیلم این جنایت‌گردانی را روی سایت خود گذاشته و منتشر می‌کند. این کار رگنا بی‌هیچ شکی از نظر اصول حرفه روزنامه‌نگاری نادرست و خطاست. بعید می‌دانم هیچ روزنامه‌نگاری باشد که این کار رگنا را درست بداند. نمایش خشونت، چه خشونت قانونی و چه خشونت غیرقانونی به دلایل جامعه‌شناختی و روان‌شناختی

در اصول حرفه روزنامه‌نگاری منع شده است. در اخبار نوشتاری یا تصویری یک حادثه خشونت‌بار، نباید با استفاده از الفاظ یا تصاویر خشن، خشونت بازتولید شود. رعایت این معیار توسط رسانه بسیار ضروری است.

۲- هیئت نظارت بر مطبوعات در توجیه مستند قانونی توقیف رگنا به بند ۲ ماده ۶ قانون مطبوعات و تبصره ۳ ماده ۱۲ همین قانون استناد کرده است. طبق بند ۲ ماده ۶ «اشاعه فحشا و منکرات و انتشار عکس‌ها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی» ممنوع است. تبصره ماده ۶ هم اجازه توقیف به هیئت نظارت داده است...

ادامه در صفحه ۴

رئیس جمهوری فرانسه ابتدا به روسیه و سپس به اوکراین رفت

قمار بزرگ مکرون

گروه جهان: رئیس‌جمهوری فرانسه در آستانه انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور دست به قمار بزرگی زده و می‌خواهد خود را در جایگاه پیام‌آور صلح در جهان معرفی کند. امانوئل مکرون از روز گذشته سفر خود به روسیه و سپس اوکراین...

صفحه ۸

سال نوزدهم | شماره ۴۲۱۶ | ۱۲ صفحه | ۷۰۰۰ تومان

سرمقاله

چالش‌های سیاست خارجی

جاوید قربان‌اوغلی

در جهان امروز توسعه کشورها به نحو انکارناپذیری با جهت‌گیری‌های سیاست خارجی پیوند خورده است. سطح اصطکاک و تنش کشورها

با همسایگان و محیط بین‌الملل نسبت مستقیمی با توسعه‌نیافتگی دارد. به بیان دیگر یکی از موانع توسعه‌یافتگی محیط متشنج سیاست خارجی است که بخش درخورتوجهی از منابع صرف آن می‌شود. با اطمینان می‌توان ادعا کرد کشوری در جهان را نمی‌توان پیدا کرد که در روابط متشنج با جهان در مسیر توسعه حرکت کرده باشد. ایران نیز از این قاعده مستثنا نیست. در یک جمع‌بندی خلاصه در بیان علل و موانع عقب‌ماندگی ایران از مسیر توسعه در چند دهه گذشته، می‌توان سیاست خارجی پرهزینه را برشمرد. به شهادت آمار و ارقام سازمان برنامه و بودجه و همچنین بنگاه‌های بزرگ اقتصادی کشور، در چهار دهه گذشته، شکوفاترین دوره اقتصادی کشور، دوره هشت‌ساله دولت اصلاحات بود. دلیل این امر نیز راهبرد دولت اصلاحات در سیاست خارجی، تسنج‌زدایی، تعامل با جهان و آرام‌سازی محیط بین‌الملل در قبال ایران بود. در سیاست داخلی نیز در کنار تأکید بر توسعه سیاسی و پلورالیسم به‌عنوان راهبرد منتهی به دموکراسی و مردم‌سالاری، سپردن مناصب کلیدی اقتصاد به افراد لایق و البته سالم، روان‌سازی مناسبات اقتصادی کشور مهم‌ترین کلید فهم این موفقیت بود. مقایسه وضعیت اقتصادی کشور با احتساب قیمت نفت به‌عنوان مهم‌ترین منبع درآمد کشور در زمان دولت اصلاحات با دوره هشت‌ساله احمدی‌نژاد و افزایش حیرت‌انگیز آن در سال‌هایی از این دوره، تصویری روشن را در تأثیر سیاست خارجی بر اقتصاد و رشد و توسعه کشور فرا روی ما قرار می‌دهد. ایران در شرایط کنونی نیز نیازمند سیاست خارجی آرام، باثبات و اطمینان‌بخش است؛ رویکردی که سطح تنش با جهان را به حداقل ممکن کاهش دهد، روابطی مبتنی بر احترام متقابل با همه کشورهایی که به حق حاکمیت احترام می‌گذارند داشته باشد، درهای اقتصاد کشور را به روی اقتصاد جهان بگشاید و از فرصت‌های درخورتوجه کشورها و شرکت‌ها که در پی یافتن محیط‌های امن و باثبات قابل پیش‌بینی برای سرمایه‌گذاری و انتقال تکنولوژی هستند، استفاده کند و موقعیت اقتصادی خود را به سطح قابل قبولی در جهان ارتقا دهد. برخلاف دوره جنگ سرد در سه دهه بعد از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی، عناصر تشکیل‌دهنده قدرت ملی با درگونی‌های اساسی روبه‌رو شد و مفهوم آن تحولی اساسی یافته است. شاخص‌ترین عنصر قدرت کشورها در دوران جنگ سرد قدرت نظامی و سایر عناصر تحت‌الشعاع آن بود؛ درحالی‌که امروز سه دهه پس از فروپاشی ابرقدرت شرق، قدرت اقتصادی جایگاه رفیعی در قدرت ملی واحدهای سیاسی پیدا کرده و رقابت اقتصادی جایگزین مناقشات نظامی شده است. طرفه آنکه یکی از دلایل فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی تکیه بیش از توان اقتصادی خود در رقابت نظامی و تسلیحاتی با آمریکا بود. به بیان دیگر بلندپروازی‌های جاه‌طلبانه کرملین نشینان در نفوذ نظامی - امنیتی، عقب‌ماندن در رقابت صنعتی و ناتوانی در تأمین معیشت مردم دلیل اصلی ناتوانی شوروی در رقابت با ابرقدرت دیگر موجبات فروپاشی ابرقدرتی را فراهم کرد که بر نیمی از جهان سلطه نظامی - امنیتی داشت. مقایسه چین و روسیه در سه دهه گذشته می‌تواند تصویر روشن‌تری را فرا راه ما قرار دهد.

ادامه در صفحه ۲

عکس: Reuters

آیا با اصلاح قانون اساسی به سمت نظام پارلمانی حرکت می‌کنیم؟

مخالفت هاشمی با تبدیل نظام ریاستی به پارلمانی

صفحه ۳

یادداشت

قیمت‌های دروغین

نرخ سود بانکی و... و البته دستمزد و حقوق، علاقه سیاست‌گذار به استیلا و روانه‌کردن حجم عظیم یارانه‌ها به تمام ساختار اقتصادی (البته سیاسی و اجتماعی) کشور عملاً جسم و جان مردم ساکن این سرزمین غنی را به فقر و ناتوانی دچار کرده است.

متأسفانه به واسطه آن، قیمت‌های مخدوش، هیچ چیز سر جای خودش نیست. نمی‌دانیم آیا آن چیزی که خود مصرف می‌کنیم یا به خارج صادر می‌کنیم، حاصل کار و فعالیت فکری و فیزیکی ما مردم است یا ناشی از یارانه‌های پیدا و پنهان؟! آن‌قدر در این عرصه در ابهام فرورفته‌ایم که به بدیهی‌ترین توانایی‌های خود هم شک می‌کنیم و به نفی خود و خودویرانگری می‌رسیم؛ اینکه ما چیزی نیستیم نه تولید داریم و نه صادراتی و نه صنعتی حتی به آنجا می‌رسیم که تصور می‌کنیم «نیروی انسانی» هم برای بهبود وضعیت نداریم!

این همه ناامیدی و نفی خود را در درجه اول باید در آن «قیمت‌های دروغین» یافت. «قیمت» خورشید اقتصاد است و بدون این خورشید، درک «آرزوهای نامحدود و منابع محدود» ناممکن است و جز تیرگی و تاریکی چیز دیگری حاکم بر سرنوشت بازارها نخواهد بود. این «قیمت» است که «آزادی»، «فاعلیت» و حق «انتخاب» را برای کسب‌وکار و معیشت مردم به ارمغان می‌آورد و در را بر خلاقیت و نوآوری آدمی می‌گشاید. مبنای «قیمت» اما «اطلاعات» است و اطلاعات در بازار و معادله عرضه و تقاضا تعیین می‌شود و نه در احکام، دستورات و بخش‌نامه‌های دولت‌ها و دستگاه‌های اداری.

ادامه در صفحه ۶

حسین حقگو کارشناس اقتصادی

کاش همان قانون هدفمندی یارانه‌های سال ۱۳۸۸ را اجرا می‌کردیم تا امروز به چه کتم، چه کنیم دچار نشویم. قانونی که طبق آن قرار بود طی پنج سال قیمت بنزین به ۹۰ درصد فوب خلیج فارس برسد و درآمدهای حاصل‌شده در این مدت صرف کمک به اقشار مختلف جامعه و اجرا نظام جامع تأمین اجتماعی و بهینه‌سازی مصرف انرژی در واحدهای تولیدی و خدماتی و اجرای طرح‌های عمرانی و... شود. همچنین مقرر بود یارانه گندم، برنج، روغن، شیر، شکر و... نیز هدفمند شود. راهی درست که با عدم پیمودن آن به همان راه‌هایی کاذب و امتحان‌پس‌داده و گستردن شبکه «سرکوب قیمت‌ها» پناه آوردیم. واقع آن است که انسان ایرانی دهه‌هاست با یک مسئله بزرگ زندگی می‌کند؛ «قیمت‌های دروغین»! هیچ چیز سر جای خودش نیست و ارزش واقعی خود را ندارد و همه قیمت‌ها و قیمت‌گذاری‌ها کاذب است. مسئله‌های بزرگ‌تر البته جلوی دید هستند و موضوع جدال‌ها و تنش‌های بسیار. مهم‌ترین آنها قیمت دروغین بنزین است؛ دروغی که دو سال قبل یکی از دردناک‌ترین و تاسف‌بارترین حوادث تاریخ معاصر کشورمان را در آبان رقم زد. اما دروغ‌های ریز و درشت دیگر هم فراوان هستند؛ از قیمت‌های دروغین آب، برق و گاز تا دلار و یورو و

چرا روابط عمومی ایرانی؟

نیاز واقعی جامعه غربی به پاسخ‌گویی و اقناع افکار عمومی و تقویت اعتماد اجتماعی به صنعت و ساختارهای سیاسی و تولیدی و خدماتی بود. پذیرش ارزش و اهمیت اقناع و تفاهم، لزوم پذیرش و باور به وجود انسانی پرسشگر و ظهور مفهوم شهروند است که ساختار سیاسی و ساختار صنعتی برای ادامه حیات خود به جلب مستمر رضایت شهروندان و مشارکت اجتماعی و ایجاد و تقویت اعتماد اجتماعی نیاز دارد. در واقع کم‌کم نگاه رعیت‌محور به جامعه رنگ می‌بازد و شهروند با تمام حقوق و مسئولیت‌ها و مطالبات و انتظاراتش سر برمی‌آورد.

اما اقناع افکار عمومی و شهروندان پرسشگر چگونه ممکن می‌شود؟ پاسخ‌ها ساده اما عمیق‌اند؛ یک: از طریق گفت‌وگو و دو: شفافیت در تصمیمات و سیاست‌گذاری و اجرا و سه؛ احساس مسئولیت اجتماعی. گفت‌وگو به‌عنوان یک مکانیسم ارتباطی چه در وجه میان‌فردی و چه در وجه رسانه‌ای، منجر به شکل‌گیری بحث و نقد و ارزیابی می‌شود و افکار عمومی آگاه را شکل می‌دهد تا جایی که فرایند دشوار اقناع افکار عمومی به یک ظرفیت و تخصص و بیش از نیاز پیدا می‌کند. پذیرش اصل شفافیت هم منجر به شکل‌گیری قوانینی برای دسترسی همگانی به اطلاعات و تصمیم‌ها و عملکردهای دولتمردان و مدیران و سازمان‌ها می‌شود. احساس مسئولیت اجتماعی در برابر جامعه به‌عنوان یک مفهوم اخلاقی مهم سر برمی‌آورد و کسب قدرت سیاسی و سازمانی و تولید یک محصول یا ارائه یک خدمت با دیده‌بانی اجتماعی و تعهد اجتماعی مواجه می‌شود.

ادامه در صفحه ۹

یادداشت

منصور ساعی*

سال‌هاست که ذهنم مشغول مفهومی به نام «روابط عمومی ایرانی» است و این مفهوم را به انحصار مختلف در نشست‌های علمی و مقالات و یادداشت‌ها مطرح کرده‌ام. شاید شروع این دغدغه درباره این مفهوم، برمی‌گردد به سال ۱۳۸۱ زمانی که در حال تدوین پایان‌نامه کارشناسی ارشدم در دانشگاه علامه بودم. گرچه آن زمان، تمرکز موضوعی پایان‌نامه‌ام روی «موانع فراروی روابط عمومی‌ها در ایران در گذار به جامعه اطلاعاتی» بود. اما هنگام تحلیل مضامین مدیران روابط عمومی سازمان‌های دولتی (براساس متدولوژی کیو Q) مقوله «روابط عمومی ایرانی» در ذهنم خلق شد. علت نیل به این مفهوم این بود که هرچه در تحلیل داده‌ها پیش می‌رفتم، فاصله کنشگری روابط عمومی در سازمان و جامعه، فاصله زیادی با تجربه سایر کشورها به‌ویژه با کشورهای مبدأ و مبدا و همچنین با کارکردهای و نقش و وظایف آرمانی روابط عمومی در تئوری‌ها و ادبیات نظری پیدا می‌کرد. می‌دانیم که روابط عمومی چه به‌عنوان یک واحد اداری و سازمانی و چه به‌عنوان رشته و حوزه آموزشی و مطالعاتی محصول نیاز سازمان و جامعه غربی به‌ویژه پس از انقلاب‌های دموکراتیک و انقلاب‌های صنعتی قرن‌های مقدم و هجدهم بود؛ یعنی فلسفه روابط عمومی برآیند

عصر حرکت

شرق روزنامه

«شرق»

برای سال ۱۴۰۱

منتشر می‌کند

سررسید «عصر حرکت»

برای سفارش
با شماره‌های زیر تماس بگیرید

واتس‌آپ ۰۹۳۵۵۰۷۱۴۸۳
۰۲۱-۸۸۹۰۳۵۴۸

روایت بورس؛ چه بر سر سهامداران آمد؟

سه‌شنبه ۱۹ بهمن ۱۴۰۰

ساعت ۲۱:۰۰

در کلاب رسانه شرق clubhouse

